

Ina

Izvajalec: Nipke

Avtor besedila: Boštjan Nipič - "Nipke"

Avtor glasbe: Damjan Jović

**Njen dom je daleč, ne ozira se nazaj.
Ona gre po sanje zdaj, zdaj.**

Ina je stara devetnajst let,
prhaja iz mejhnga kraja, kjer se nč ne dogaja.

Lih končala sredno in zdej odhaja
študirat u Lublano, to si je želeta vedno.

Mal ji je težko, dons mora it od doma,
ampak sanje so Lublana, študij in diploma.

Fotr maha iz terase,
mami ji je rekla: "Pazi nase." Prvič sama gre u svet,
mora zase poskrbet, najit službo,
razmišla o tem, a bo najdla novo družbo.

U študentu novo cimro ma Polono.
Polona gre u prvi letnik že drugo sezono.

Mal je divja, sam dobra je po srcu,
spominja jo na frendico, k skp sta ble u vrtcu.

Čeprav ga spiye in včasih jo odpele,
cimre sta in ful sta se ujele.

**Njen dom je daleč (njen dom je daleč stran),
ona gre po sanje (ne gleda več nazaj).
Njen dom je daleč, ne ozira se nazaj.
Ona gre po sanje (ona gre po sanje).**

Pru semester Ina hara, medicina jo očara,
družina je ponosna, Ina dela, Ina špara.
Čeprav naporno je, za mlado punco odgovorna je,
nikol se ne zgodi, da nima dnara.

Sam Ina vstaja u zgodnjih urah,
Polona dostkrat pride dam takrt komi iz žura.
Skuštrana frizura, vsakič drug priatu,
z drugim avtom jo prfura, vsakič nova avantura.

Pride vikend, Ina kliče svojo mami,
tok se ma za učit, da bo ustala u Lublani.
Na drugi strani Polona uletava s plani:
"Dons mamo parti, bejba, dons te pelem z nami."

En, dva, tri, na hitr padejo takratki,
predn ji je jasn, se že znajde na privatki.

Nobenga ne pozna, ampak je parti,
pije se Bacardi, use se ji vrti,
Polone ni, pleše s fanti...

Ina je u svojem svetu, prvič je pijana,
Polona šla je nekam, tko da zdj je ostala sama
in niti ne zaveda se, ker je tok boga,
pa se usede u avto od nekoga. Fak,
tok je gotova, da komi diha,
na kar začut kako se jo nekdo dotika, na uho piha.
Zraven sebe čut telo, k se premika. Kdo jo to pipa?
Zasvet se fleš. Kdo jo to slika?
Probava se upirat, ampak ji zavest zginja,
to so zadnji fleši, k se jih spominja.
Ina se zbudi u bolečinah,
ni ji jasn kje je, to ni njena posteljnina.
Njene sanje zdej postale so tišina,
od tega dneva dalje to ni več ista Ina.
Šla je svojo pot, vse je zbrisala s spomina.